

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld, 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld, 30 kr., za jeden mesec 1 gld, 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Unanja naša politika.

Čim je nastala še sedaj trajajoča ministerska kriza in so se raznesli prvi glasi, naznanjajoči, da namerava grof Tassie z vsem ministerstvom odstopiti, imenoval se je kot bodoči načelnik ministerstva gališki namestnik grof Badeni. Splošno se je priznavalo, da bi bil to najsposobnejši kandidat, ker je konservativen, ne da bi bil reakcionaren, priljubljen pri vseh strankah in ker mu cesar popolnoma zaupa, baje skoro tako kakor grofu Tassieu. In vendar ni dobil ta srečni kandidat za ministersko predsedstvo naloga, sestaviti novo ministerstvo, to pa zaradi tega ne, ker se je zoper njega oglašil minister unanijh del grof Kalnoky, povdarjajoč, da bi imenovanje narodno mislečega Poljaka, kakršen je grof Badeni, na mesto ministerskega predsednika moglo uplivati na politično razmerje mej Avstrijo in sosedno Rusijo. Ta ugovor voditelja naše unanje politike je prouzročil, da se je Badenijeva kandidatura hipoma opustila, kar je posebnost v Berlinu prouzročilo veliko senzacijo. Tam so to epizodo v zvezi s Kalnokyjevim govorom v zadnjem zasedanju delegacij tolmačili kot dokaz, da se Avstrija očitno približuje Rusiji in da se hoče vsemu ogniti, kar bi zamoglo obstoječe razmerje količkaj motiti.

Gledé unanje naše politike čitamo v znamenitem ruskem listu „Moskovskija Vedomosti“ jako zanimljiv članek, kateri zasluži, da ga v izvodu podamo čitateljem, ker v zvezi s tem, kar smo rekli gledé Badenijeve kandidature, ker svedoči, da se je res izvršila velika prememba v unanji naši politiki. Rečeni list piše: Od dne do dne se kaže jasneje, da je obisk ruskih mornarjev velevažna dogodba. Nasledki se kažejo v položaju cele Evrope. Rusko-francosko pobratimstvo upliva celo na trozvezo, zlasti na Avstrijo, kjer so spoznali, da se pripravlja nova politična doba v Evropi. Ko je bilo uradno razglašeno, da pride rusko brodovje v Toulon, so temu na Dunaji pripisovali podrejen pomen. Dunajski oficijozni pisali so najprej, da se s tem obiskom le vrne obisk francoskega brodovja v Kronštatu, da

pa drugega nič ne pomeni, ter zlasti povdarjali znano miroljubnost carjevo. Ali neodvisni Dunajski listi ravnali so vse drugače; napadali so Francijo, jej očitali, da je vatopila v službo ruskega carja in jo opozarjali, da jo hoče Rusija samo izkoristiti, češ, da hoče s tem obiskom si zagotoviti novo posojilo in pa pomorsko postajo v Sredozemskem morji. V tem, ko so rečeni listi tako pisali, obiskal je ruski car v Kodanjskem pristanu nahajajoče se francoske ladije. To je naredilo močan utis na Dunajske oficijozne, ki so začeli hkrati o Rusiji pisati jako previdno. Glede ruskega brodovja v Sredozemskem morji jelo se je trditi, da se ta stvar tiče izključno samo Anglije in Italije, Avstrije pa čisto nič. Razen te previdnosti v pisanji o Rusiji zapaziti je tudi prizadevanje, odvaliti vso odgovornost za eventualne posledice Toulonskega obiska in ustanovitev ruskega sredozemskega brodovja na Nemčijo in Italijo. Iz kratka, odločilni faktorji na Dunaji so trdno sklenili, da se ne dajo zaplesti v nikake homatije, ki bi mogle nastati vsled izzivajočih govorov nemškega cesarja. Avstrija vzela bi meč v roke le v obrambo lastnih interesov in pa če bi se na Balkanu zgodilo kaj posebnega, ostala bi pa povsem nevtralna v slučaju, da začne Nemčija bodi tudi s pomočjo Italije vojno zoper Francijo. Avstrija ne misli premeniti razmerja mej Danajem in Berlinom, ali imeti hoče proste roke, da se porazume z Rusijo kakor jej kaže, zlasti če bi Nemčija zoper njeno voljo prouzročila vojno. Mirovne zveze z Nemčijo ne poruši Avstrija, dokler bo Nemčija delovala za ohranitev miru, zajedno pa hoče skrbeti, da se zboljša nje razmerje z Rusijo, da bi imela sigurno pozicijo, ako bi Nemčija ali Italija postali evropskemu miru nevarni. Berolinski krogi vedo dobro, v kako novo faso je stopila unanja politika avstrijska in zato se nemška diplomacija na vse možne načine trudi vzdržati Avstrijo v rajonu Nemčije. Uspeha se ne sme nadejati. Najvišji Dunajski krogi so trdno uverjeni, da se je Avstriji izviti iz objetja Nemčije. V nekaterih dneh se podpiše nova trgovinska pogodba

rusko-avstrijska, nov dokaz in nova podpora pri bliževanju teh dveh držav. Kaj čuda, da je Berolinska gospoda zelo vznemirjena videč, kako velevažen preobrat se vrši v mejnarodni politiki, v prvi vrsti pa v unanji politiki avstrijski.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 10. novembra.

Kriza.

Dunajski listi javljajo danes, da se pogajanja zaradi sestave novega ministerstva sicer še vedno niso dognala, da pa je zopet upati na dober uspeh. V koliko je to domnevanje, da bo uspeh dober, opravičeno, se še ne da določiti, posebno verjetnost pa ni, če se pomisli, da se knez Windischgracet doslej še ni posvetoval z vsemi tremi koalicijskimi prvaki hkrati, nego samo z vsakim posebe. To je dovolj značilno in obuja misel, da si gospodje koaliranci jako močno nasprotujejo. Kaže se, da gre pri teh pogajanjih za jako važno načelo. Konservativci in Poljaki zahtevajo, naj bodo koalirane stranke v novem ministerstvu povsem jednako zastopane, vsaka imej dva ministerska portfelja, in sicer tako, da ne bodo portfelji samo po številu, nego tudi po važnosti jednako razdeljeni. Levičarji se s tem nazorom nikakor nečejo sprijazniti nego zahtevajo, sklicujé se na številnost njihove stranke, naj se portfelji tako razdelé, da dobi najmočnejša stranka tudi najvažnejše. To je uzrok, da so se konservativci in Poljaki uprli imenovanju barona Widmanna ministrom notranjih del ter ponudili levici poleg finančnega ministerstva še trgovinsko. To je sicer jako važen portfelj ali v političnem oziru ni posebnega pomena. Sicer pa je trgovinski minister samo figurant; sekcijski načelnik Wittek in predsednik drž. železnice Bilinski sta moža, katerima je težko služiti, kakor je nekoč rekel Bacquehem. Sedanji kandidat za mesto trgovinskega ministerstva je baron Widmann, ki sam priznava, da je v tej stroki popoln ignorant, a imenuje se tudi — Jože Schwegel! Kandidat za mesto ministra notranjih del je marki Bacquehem, katerega podpira posebno grof Kalnoky. S tem bi bili levičarji jako zadovoljni, ker ga štejejo za svojega moža, a drugim strankam se je po svoji koncilijantnosti tako prikupil, da se mu posebnega odpora ni bati. Hohenwartov kandidat je,

LISTEK.

Roža v trnji.

Izvirna novela iz domačega življenja.

Spisal A. M. V.

XIV.

In tod in tam sem potoval,
Čez hrib in plan in dol;
Tvoj blede kip me je spremljal,
Spremljala me je bôl...
Moj cvet, moj oveneli cvet!
Svoj mir.

Beži čas, v večnost beži — ne ustaviš ga. Pomlad je tu in komaj je vzdihlo cvetje, že pride poletje, klasje rumeno, in neznano hitro nastopi jesen. Komaj si živeti začel, že si prehodil pot življenja!

Leto pozneje.

Zopet zahaja solnce, pošilja zadnje žarke iz-za slikovitih gor. Kakó se bliščijo vrhovi in grebeni gorenjskih snežnikov, katere zlaté solnčni osoji!

Divna krasota večera privabila je na Bledu mudečo se gospôlo iz stanovanj. Vse vprek roma krog jezera, po katerem švigajo lični čolniki kot jaderne ribice.

Na otoku pred cerkvico stoji mlada deva, lepa kot krasen sen in se ozira po čarobni okolici. Večer

na večer privesla sama na otok, kjer moli zvestó pred podobo matere božje za zdravje očeta svojega in za srečo ljudij. Pač marsikatero okó obstane na njenem zornem, nedolžnem lici, a nihče se ne upa motiti pobožne molivke. „Lepa Hrvatica“, — jo navadno zovejo v letovišču, za kar seveda ona ne zna. Marija je, z očetom na Bledu živeča.

Grajski so pač kmalu pozabili čudnega šolnika, kojega je za lepega poletnega dné veter mednje privól, a ga zopet urno odnesel, če pa je i Marija popolnoma nanj pozabila, kdo vé? Skrivnostij deviške duše nihče ne zná.

In on, šolnik Ljubič? Ne duha, ne sluha bilo ni več o njem, le profesor bil je nenavadno vesel, ko je dobival često pisma, na katerih je bil pečat oddajne pošte Dunajske. . . .

Ne dalječ od Marije stal je na razkrečeno deblo starega drevesa danes naslonjen znanec njen, Ljubič, ter jo srpo gledal. Pravijo, da ima okó neko magnetično moč in da človek opazovan od drage mu osebe, čuti silo, po tej se ozreti. Magnetizem Ljubičevih gorečih pogledov uplival je i na Marijo, ozrla se je po človeku, stoječim pod drevesom. Okó se jej je širilo, a prsi so se jej burno dvigale, plašno se je bližala drevesu, iz burno delujočih prsij pa so se jej izvile besede:

„Ali je samo Vaš duh, ali ste istinito Vi, gospod šolnik?“

„Da, jaz sem, pravcati šolnik Ljubič, premila gospica Marija!“ — vzkliknil je veselo Ljubič in prijel nežni ročici ter ju goreče poljubil.

„Neznano me veseli, gospod šolnik, Vas še jedenkrat videti! In kako bode stric vesel, ker Vas je imel tako rad!“

„Kdo vé, čegavo veselje je večje, moje ali gospoda očeta, sosebno pa še, ker i Vas vidim tako cvetočo, tako prijazno me pozdravljajočo“ — rekel je Ljubič.

„Zakaj bi se ne veselila Vas videti, saj sem se često spominjala Vašega prekrasnega igranja in petja.“

„I meni so nepozabne one srečne ure, ki sem jih za lanských počitnic preživel v Vaši bližini.“

„Noč se bliža in čez jezero do naše vile je še dalač, oditi mi je. Razumno, da nas še danes posétite, saj sedimo dolgo v noč na vrtu, znanstva imava na Bledu malo“, — govorila je Marija gredé po stopnicah nizdolu.

Ljubič je odvezal njen čolnik, a tudi svojega, ki je tik njenega bil privezan, in odveslala sta po jezeru. Kakor dve lastavici letela sta čolnika po mirni vodi, v kateri so se zvezdice zrcalile.

Blizu brega spustila je Marija vesli v vodo, počakala, da je prišel Ljubič blizu ter vprašala:

„Često, često sem premišljevala, kaj je moral biti povod Vašemu nenavadnemu slovesu, g. šolnik. Smo li mi kaj zakrivil?“

niku Podboju, bivšemu našemu sodniku sine ira et studio. Dal Bog, da bi se taki možje skoro otresli sramotnega jarma onih, ki so jih odtujili nekdanjim narodnim sobojevnikom in pravim prijateljem, s tem pa tudi pravi narodni stvari.

— (Pedagogičen kuriozum.) Slovenska nižja gimnazija mora biti poseben ljubljeneč višjih šolskih oblastij. To priča skoro vsaka vrstica njene zgodovine, posebno drastično pa najnovejši ministrski ukaz, ki je te dni stopil v moč. Glasom tega ukaza se leposlovje in — telovadba (!) ne smeta več poučevati v slovenskem jeziku in to na tisti slovenski gimnaziji, na kateri se spočetka celo nemščina poučuje s slovenskim učnim jezikom. Rum teneatis, slovenski pedagogi! — V narodnih rodbinah pa je ta najnovejša reforma vzbudila tem večjo ogorčenost, ker se splošno govori, da jo je zakrivila le nerodnost visokega deželnega šolskega sveta.

— (Iz pisarne slovenskega narodnega gledališča) še nam piše: V nedeljo dne 12. t. m. priredili se bosta dve predstavi in sicer popoldne o 1/3. uri narodni igrokaz „Revček Andrejček“ ter zvečer ob 1/8 uridrama „Valenska svatba“. Obe igri znani sta slavnemu rodoljubnemu občinstvu predobro, da bi bilo treba tu več omenjati. Pri obeh predstavah bodeta nastopila v glavnih ulogah prva naša igralka gospa in gospod Borštnik. — Ker so se za popoldnevno predstavo vstopnine zdatno znižale, ne velja predplača, pač pa zvečer. — Vnanji p. n. obiskovalci naj se blagovolijo obračati glede vstopnic do gosp. Čušarja (tabačna trafikla v Selenburgovi ulici.) Igro „Revček Andrejček“ je izdalo dramski odbor društvo v svoji Taliji s podobo gosp. Borštnika kot „Andrejčka“. Na prodaj je pri g. Zagorjanu in v nedeljo popoldne pri gledališki blagajnici.

— (Slovensko gledališče.) Ob reprizah dobrih iger se sodi razumnost občinstva. Veseli nas, da moremo v tem pogledu našemu razumništvu dati najboljšo spričevalo: pri včerajšnji drugi predstavi Bendlove komične opere „Stari ženin“ so bili sedeži zopet do malega razprodani. Predstava je uspela v obče takisto sijajno kakor prvokrat, užitek pa je bil še lepši, ker smo pozornost mogli obračati tudi na glasbene posameznosti, katerih je toliko in tako lepih, da izvestno ne bodo brez upliva na naš glasbeni ukus in našo razsodnost. Divno se odlikuje zlasti nekako v ritmu valčka izvedeni zbor in ensemble v prvem aktu: „Naš gospod Franc, pijanec“, polna najlepših muzikalističnih krasot pa sta v drugem aktu kvartet z zborom (pred drugim nastopom „Hovore“) in kmalu za njim kvintet: „Ta fantič mi resnično prija.“ In kaj še le nad vse živahni ensemble v tretjem aktu! Če ne gledamo na nekatere male nejednakosti v taktu mej pevci in orkestrom in na parkratne negotove muzikaliske vstopne, priznavati moramo, da so se i solisti i zbor takisto ali še bolj držali kakor prvokrat. Gospoda Vasička nekoliko živahnejša igra je bila očitno stvari v prid. Saj vender komična opera sama sili k malo burkastemu pretiravanju, zlasti z onimi zbori, v katerih se tako ljubko posnemlje smeh! Gospod Perdan, o katerem je ocena zadnjič po neljubi zmoti izostala, je obakrat popolnoma zadoščal v maski, igri in v petji. Za manjše vloge je dobro uporabljen, a njegov glas bi izvestno mnogo pridobil, ko bi bil še izsolan. Isto tako naj resnici na ljubo omenimo, kar smo zadnjič prezrli, da gre glavna zasluga za pohvaljeno živahno udeležbo zbora gledé igre posebno režiji, ki je pošteno izvršila svojo nalogo. Za lažje razumevanje opere bi svetovali, da bi se v bodoče vselej tekst dal natianiti, kakor je to drugod običajno. Saj bi občinstvo rado segalo po njem, ker bi bil vsakemu dobrodošla opora. Konečno izrekamo željo, naj bi si gledališče že vender jedenkrat omislilo toliko potrebne priprave za razne lučne efekte, da bi režija ne bila odvisna od nepreračunljivih slučajnosti, ki so včeraj motile sceničen efekt v drugem dejanji, katere se pa popolnoma po krivici potem pišejo na njen rovaš. V tem oziru bili smo v starem gledališču mnogo na boljem. — Pri predstavi videli smo več odličnih gostov z dežele, tako iz Litije, Radovljice, Vrhnike itd., kar nam je vesel dokaz, da se tudi rodoljubi zunaj Ljubljane vedno bolj živo in dejansko zanimajo za napredek slovenskega gledališča.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Kot kronski dar vzprejelo je uredništvo našega lista iz Ljubna (Leoben) od društva češkoslovanskih akademikov 18 kron, ka-

tere je nabral član g. Friedrich pri društvenem zabavnem večeru. Živili rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— (Osobne vesti.) Stavbeni pristav gosp. Anton Žužek je imenovan inženirjem pri dalmatinskem namestništvu. — Profesor veronauka na Mariborskem učiteljski gosp. Fran Janežič dobil je naslov cesarskega svetnika.

— (Izpiti za učiteljsko usposobljenost) na Ljubljanskem učiteljski se bodo končali jutri zjutraj. Popoldne pa se prično takozvani praktični izpiti ali učni poskusi na obeh vadicah, ki končajo v torek popoldne.

— (Glas iz občinstva.) Nedavno čitali smo v vašem listu o jako umestni odredbi vodstva velike Pariške opere, da namreč dame v parketu mej predstavo morajo odložiti klobuke. Kdor pozna novodobna, včasih res vse meje dopuščene preokračujoča pokrivala našega nežnega spola, bode pač vedel, kaj se pravi, ako človek, ki je plačal pošteno svojo vstopnino, da vidi, kaj se godi na gledališkem odru, mora ves večer zreti v tako s peresi in drugo jednako robo nakičeno gorostasno pokrivalo. Nadejamo se od ljubeznivosti naših gledaliških obiskovalk, da bodo same kaj storile v tej zadevi ter vsaj za gledališče rabile manjša pokrivala, in če bi pa morda tudi pri nas lahko posnemali gotovo jako praktično odredbo vodstva Pariške opere.

— (Cirkus Corradini.) Tudi na včerajšnji dve predstavi vplivalo je skrajno neugodno vreme. Navzoče občinstvo pa se je prav dobro zabavalo in so se vse točke večinoma novega programa izvajale na splošno zadovoljnost. Ako se vreme nekoliko ustavi, ne dvomimo, da bodo zares dobre produkcije Corradinijeve družbe privabile mnogo občinstva, kakor to tudi zaslužijo.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 29. oktobra do 4. novembra. Novorojencev je bilo 21 (= 34,82 ‰), mrtvorojenec 1, umrlih 20 (= 32,76 ‰), mej njimi so umrli za jetiko 2, za vnetjem sopilnih organov 3, za želodčnim katarom 1, vsled mrtvouda 2, vsled starostne oslabelosti 3, vsled nezgode 1, za različnimi boleznimi 8. Mej umrlimi je bilo tujcev 13 (= 65 ‰), iz zavodov 13 (= 65 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za ošpicami 1, za tifuzom 2 (1 tujec), za grižo 1 (tujec).

— (Šišenska čitalnica) priredi v nedeljo dne 12. novembra 1893. v prostorih Koslerjeve zimske pivarne s sodelovanjem vojaške godbe c. kr. pešpolka kralj Belgijski št. 27. Martinovo besedo s plesom. Vzored je jako zanimljiv. Začetek ob polu 8. uri. Vstopnina za neude 40 kr., društveniki so vstopnine prosti.

— (C. kr. okrajno sodišče in davčni urad v Cerknici) otvorita se, kakor smo poizvedeli od merodajne strani, že s 1. januarjem 1894 l. Izvestno vesela vest za Cerkniški trg in okolico.

— (Redek lov.) Minuli teden ustrelil je lovec Ivan Rabič v lovskega okraja Dovje na Gorenjskem velicega orla, ki je z razprostrtimi peruti meril dva metra. Orel hotel se je spustiti na zajca, katerega je gonil pes. Ko je zajec pobegnil v gosto vrbovje, hotel se je orel vreči na psa, ki se je skrnil pod neko staro korenino. Orel mahal je mogočno nad korenino, da bi psa vun prignal, dokler ga ni zadela lovčeva kroglica.

— (Slovenska čitalnica v Mariboru) priredi do novega leta nastopne veselice: Dne 12. in 26. t. m. plesna venčka; dne 10. decembra velik koncert povodom slovesnega odkritja Slomškove podobe; dne 17. decembra predavanje in tombolo. Vsak torek zvečer je streljanje, vsak ponedeljek in sredo so pevske vaje. Občni zbor bode sv. Štefana dan, na Silvestrov večer pa običajna veselica.

— (Električna razsvetljava v Gorici.) V kratkem utegne dobiti prijazna Gorica električno razsvetljava mestnih prostorov in ulic. Posestniki Ritterjeve tovarne namreč hoté prepustiti del precej izdatnih vodnih močij v tovarnah ob Soči v svrhu električne razsvetljave mesta. Nadejati se je, da bode vsa naprava že v nekaterih mesecih dogotovljena. S tem bode Gorica zopet izdatno napredovala in prekosila marsikatero večje glavno mesto.

— (Tržaški občinski svet) sklican je za jutri na sejo, na katere dnevnem redu je verifikacija nadomestnih volitev in pa poročilo šolske komisije glede paralelk na ljudskih šolah v Šklednju in v Rojanu.

— (Tržaški anarhisti.) Tržaška policija prišla je predvčerajšnjim dva nevarna anarhista italijanske narodnosti Josipa Rovigo, kateri je bil meseca septembra ušel iz zapora in Gregorija Petrisa. V stanovanjih teh dveh možakov se je vršila natančna hišna preiskava, a policija nič ne pove, kaj je vse našla.

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) nastopilo je svoj petdeseti semester. Vidi se, da se „Slovenija“ v popolni meri zaveda, da stoji pred vrati važnega momenta, svoje petindvajsetletnice. To se vidi iz živahnega gibanja, ki ga kaže društvo na zunaj. Saj pa tudi broji že sedaj v pričetku tečaja 66 rednih članov, katerih vsakdo pripada jednemu ali več klubom, ki se vsi od dne do dne lepše razvijajo; omenjamo naj le tehničnega, borilnega, tamburaškega in na novo oživljenega književnega ter pevskega kluba, kateri vsi skupaj drug drugega v svoji stroki prekositi. „Slovenija“ živi v bratski slogi z vsemi tukajšnjimi slovanskimi društvi; njeni člani pohajajo redno njihove seje, in sama bilježi z veseljem in ponosom poset slovanskih somišljenikov. Da društvo spolnjuje svoj smoter v polni meri, vidno je iz obilega števila članov, kakoršnega to društvo že več let ni imelo. Ta stvar gotovo jasno priča, da slovenski visokošolci dobro vedo, kakošnega društva jim je potreba in pod kakošnim praporom se jim je boriti za pravice milega jim naroda.

— (Slovenci v Ameriki.) Najnovejši številki spretno urejevanega in izvrstno pisanega glasila slovenskih delavcev v Ameriki, „Glasu Naroda“, povzamemo, da so si onstran širga oceana bivajoči rojaki ustanovili zopet dve društvi in sicer „Slovensko podporno društvo za Pittsburg in Alleghany“ v Pittsburgu, v državi Pensilvaniji, in pa „Amerikansko-slovansko podporno društvo“ v Denveru v državi Kolorado. Kakor smo že javili, se snuje za vsa slovenska društva v Ameriki neka zaveza „Jednota“, kar je v interesu ameriških Slovencev samo odobravati, kakor je tudi želeti, da bi se „Glas Naroda“ čim bolj razširil.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Sadenje tobaka v Dalmaciji.) Finančno ministerstvo dovolilo je, da se bodoče leto nasadi v Dalmaciji 31,600 000 tabačnih rastlin. Letos se je nasadilo 23 milijonov rastlin. Posebno se prideluje tabak v Spletskem okraju.

* (Spominska plošča Turgenjevu.) V Bougivalu poleg Pariza odkrila se je te dni s primerno slavnostjo spominska plošča na vili des Fresnes, v kateri je slavnj ruski pisatelj stanoval dlje časa.

* (Naslednik generala Gurka.) Ker je general Gurko baje še vedno opasno bolan, imenuje se kot naslednik sedanjí njegov adlatus, general-lajtenant Sverev, poveljnik 12. voja. Te dni vzprejel je car Svereva v Gačini v daljši avdienci.

* (Seststoletnica v Loretu.) O božiču praznovala se bode v znanem romarskem kraju v Loretu 600 letnica takozvane „casa santa“. Slavnosti bodo trajale jeden mesec in se bodo pri tej priliki pele cerkvene skladbe slavnih skladateljev.

* (Črnogorski popi) nosili so doslej kakor ves narod vedno orožje in so bili oblečeni v narodno nošo. Knez Nikola je sedaj zaukazal, da bodi popovska obleka taka, kakor je navadna pri pravoslavni duhovnikih v drugih deželah, a tudi orožje smejo odslej popi nositi samo kadar je vojna, v mirnih časih pa ne.

* (Eksplozija plina v gledališču.) V Beligradskem narodnem gledališču razletel se je gasometer in je bilo več delavcev ranjenih. Poslopje ni poškodovano.

* (Narveča v cerkvi.) V mestu Liege (Lüttich) v Belgiji pripetila se je na vernih duš dan velika nesreča. Veliki zvon padel je v sredo cerkve in je bila jedna oseba ubita, sedem pa težko ranjenih. Nastal je grozen strah in so ljudje, misleči, da se bode podrla cerkev, začeli drenjati se proti izhodu, ter je bilo v gneči mnogo oseb poškodovanih.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 10. novembra. Sinočno posvetovanje mej Windischgratzom in voditelji trozveze trajalo je tri ure. Porazumljenja ni bilo moči doseči. Levičarji se najbolj upirajo kandidaturi Bobrziškega in hočejo izstopiti iz koalicije, če se jim v tem oziru ne ustreže.

kakor znano, šleski deželni predsednik dr. Jäger, konservativno nadahnen uradnik, ali ta nima dosti upanja in zato se govori, da prevzame knez Windischgraetz sam ministerstvo notranjih del. — Madeyski pride na vsak način v ministerstvo, če ne kot pravosodni minister, pa kot minister za Galislo. Tudi glede naučnega portfelja še ni gotovo, kdo ga dobi. Kandidat Poljakov in konservativcev je podpredsednik deželnega šolskega sveta galiskega Bobrzinski, kateremu pa se levitarji z vso silo upirajo. Če se jim to posreči, postane gotovo kak uradnik naučnim ministrom, in sicer ali klerikalni grof Latour ali pa nekdanji prvi sekcijski načelnik Gautschov grof Enzenberg. Hkonci naj še omenimo, da se imenujeta kot kandidata za ministerstvo notranjih del za slučaj, da odkloni Bacquehem ponudeni mu portfelj, tudi bivši moravski namestnik vitez Löbl in sedanji moravski namestnik baron Spens-Boden. Do nedelje mora biti kriza rešena, ker odpotuje cesar ta dan v Monakov. V parlamentarnih krogih se sodi, da razglasi uradni list dotična lastnoročna pisma v svoji nedeljski številki.

Ogerska kriza.

V torek zjutraj pripeljal se je bil cesar iz Budimpešte na Dunaj, kjer je našel krizo še nerešeno, koalirane voditelje pa v srditem boju za ministerske portfelje. Na Ogerskem zapustil je pa ministerstvo v položaju, kateri je bil tudi jako kritičen. Madjarska vlada je za časa cesarjeve navzočnosti v Budimpešti z vsem svojim uplivom delovala na to, da dobi privoljenje, predložiti načrt postavi o civilnem zakonu poslanski zbornici. Trikrat so se vršile seje ministerskega sveta, jedni je cesar sam predsedoval, dvakrat je bil Wekerle pri cesarju, a cesar le ni dal svojega privoljenja, nego odpotoval iz Budimpešte, pustivši „liberalno“ ministerstvo in „liberalno“ stranko v največji stiski. Položaj je bil za ministerstvo jako neugoden, ker se je imela začeti proračunska razprava in ni bilo upanja premagati opozicijo, če se ne dobi cesarjevo privoljenje. Ne dovelj, da je opozicija sama jako močna, ima tudi v vladnem taboru nevarnega zaveznika. Čuje se, da se je tudi v ogerskem državnem zboru ustanovila koalicija proti ministerstvu in da se madjarski Hohenwart imenuje baron Aczel. V teh okolišninah je Wekerle uvidel, da je kriza neizogibna in — odpotoval je na Dunaj ter da rabimo besede Dunajskega lista „Deutsches Volksblatt“ „izsilil“ iz cesarja privoljenje, predložiti drž. zboru svoj načrt. Izkoristil je jako kritični položaj na Dunaji in ponudil svojo demisijo, katere cesar ni mogel vzprejeti, ker bi dvojna kriza naredila v inozemstvu jako slab utis, doseglj kar je želel. Cesar je dal svoje privoljenje „contre coeur“, kakor se govori v poučenih krogih. Vzlic temu še ni misliti, da je ogerska kriza že rešena, narobe. Ta korak, kateri je storilo ogersko ministerstvo, more postati zanje usodepolo. Na Ogerskem se pripravlja preobrat in priprave zanj se delajo na mestu, do katerega ne seže moč madjarskega ministra.

Vnanje države.

Bolgarske razmere.

Stambulov se je že mnogo svojih nasprotnikov odkrižal na ta način, da jih je zaradi veleizdaje ali pa zaradi udeležbe pri umoru ministra Belčeva dal obsoditi bodi na smrt ali na dolgoletni zapor. Navadno je vojaško sodišče sodilo, ker je bolje disciplinirano kakor civilno. Mej „zarotnike“ in „morilce ministra Belčeva“ uvrstil je bil Stambulov tudi odličnega rodoljuba Ilijo Georgova. Ker pa je ta srečno utekel na Nemško, bilo je Stambulovu težko doseči ga. Zato se je obrnil na nemško vladu in ta je res nesrečnega moža izročila vladajočim bolgar-

„Nikomur nisem povedal razlogov svojega čudenja, vem, nespodobnega slovesa, a ker vprašate, pokorim se Vašemu povelju in hočem Vam, a le Vam priznati, da krivda mojega odhoda bila ste ravno Vi, gospica Marija!“ — rekel je Ljubič.

„Jaz!? Kako to?“ — vzkliknila je začudeno Marija.

„Se li še spomnite pogovorov, katere smo imeli v grajski vrtni lopi, ko je pripovedoval gospod Koloman o ženitovanju nečega svojega prijatelja z vdovo laškega kónteja?“

„Dobro še, ali da bi jaz tačas zakrivila kaj proti Vam, mi je neumevno.“

„Seveda sem se tudi poprej napačno izrazil, ko sem se poprej drznil trditi, da ste Vi bila krivda mojemu odhodu. Le Vaša sodba o nas moških dirnola me je nemilo, čeprav moram priznati, da ste s svojega stališča prav imela.“

„Ne razumem Vas popolnoma, gospod šolnik. Kolikor se spominjam, trdila sem, da idejal ženstva ne more biti mož, ki je v ljubezni že veliko, okusil — tega mojega mnenja, mislim, da ste tudi Vi, gospod šolnik. Sem li v tem kaj zakrivila?“

„Da in ne, v obče imela ste prav, a so tudi izjeme.“

V tem se je začulo z brega radostno klicanje profesorjevo in pogovor je zastal. (Dalje prih.)

skim hajdukom, a s pogojem, da ga ni smeti postaviti pred vojaško sodišče, nego pred porotnike in da ga je smeti le zaradi nepolitičnih dejanj soditi. Prvo sodišče je Georgova obsodilo na smrt, a nemški diplomatični zastopnik je protestiral proti tej sodbi, češ, da se je Georgov obsodil le radi političnih ujemovih grehov in da je drž. pravdnik na nečuten način obdelaval porotnike in uplival nanje. Ta protest je tako uplival na apelno sodišče, na katero se je Georgov obrnil, da je zatoženca oprostil in ukazalo, da ga je takoj iz zapore izpustiti. Tako se je tudi zgodilo, a dan pozneje dal je Stambulov nesrečnika zopet zapreti, češ, da sedaj več ne veljajo pogoji, pod katerimi ga je Nemčija izročila in da sme torej vojaško sodišče soditi njega politične grehe. — To v nebo kričevo krivico vidi vsa Evropa, velesile pa drže križem roke in gledajo, kako se na Bolgarskem tepta pravica in pravičnost.

Ruska miroljubnost.

Lastnik velikega ruskega lista „Novoe Vremja“, A. Suvorin, udeležil se je francoskih slavnosti na čast ruskim mornarjem in te so vzbudile v njem razne misli, katere izraža tako le: „Ako bi me kaka čarovna moč nesla nemškemu cesarju pred oči, rekel bi mu z vsem spoštovanjem: Velečanstvo! Vi ste vzrasli v opojenju vojnih uspehov vašega starega očeta; navdaja vas hrepenenje za viteške čine in za vojno slavo; vaš um vam pravi, da treba čim bolj zavarovati kar je bilo siloma pridobljeno in zato mislite, da se s pomnožitvijo vojske zagotovi politična hegemonija Nemčije. Svet sliši zaporedne vaše bojne govore v mirni dobi in je v neprestanem strahu, da se začne vojna. Odsevi vojne slave, padajoče na Vaše Veličanstvo, Vam prikrivajo blagost miru, kakor jo čutijo narodi, kakor jo čuti francoski narod. Vi niste videli grozovitosti bojov, vi niste slišali vzklikov ranjencev, niste zrl obupanosti miroljubnega prebivalstva tedaj, ko je vojska vašega starega očeta slavila zmage. Naravno je, da vi v francoskih slavnostih v Parizu in v Toulonu ne vidite tega, kar vidimo mi, udeležniki. Ali da ste mogli biti nevidni pri teh slavnostih, vaše dovtetno mlado srce bi bilo razumelo blagosti miru, kateri si žele narodi. Vse je navdajalo radostno čustvo življenja, ne čustvo sovraštva in osvete. V osovah ruskih mornarjev, katere je bil ruski car postal na Francosko, je ogromna večina Francozov zrla nositelje miru; zato so vzklikali radosti pretresali vzdih, zato so tako veselo plapolale zastave, prapori bratstva in ne sovraštva mej narodi. Z dežele je prišlo na milijone ljudi gledat nositelje miru, da jim sežejo v roke in se vrnejo pod rodno streho k svojemu delu z radostno zavestjo: Hvala Bogu, vojne ne bo! Brzjavka našega carja, poslana iz Gačine dne 27. oktobra predsedniku francoske republike, napolnila je srca Francozov s še večjo radostjo. „Vojne ne bo!“ Naš car je videl grozovitosti vojne in ne more želeči, da bi se zopet primerile, vi jih niste videli a ne želite si, jih videti. Vojne grozovitosti ne delajo nikomur slave, ker so srca narodov polna miroljubja in to ne samo na Ruskem in na Francoskem, nego tudi na Nemškem. Verujte, Velečanstvo, pošteni narodov in ne tistim, ki vam predstavljajo francosko-ruske slavnosti kot napoved osvete. Od Vašega Velečanstva je mnogokaj zavisno; ako bi Vaše srce ne meneč se za tuje uplive slišalo vzklike radosti, morali bi uvideti, da žele narodi zagotovljenja miru, varnost svojih otrok in imetja, da bi ne prenehalo delo, in da nihče ne misli na boj. — Tako bi govoril nemškemu cesarju na podlagi utisov, katere so name naredile nepozabne francosko-ruske slavnosti. Radost je bila tedaj tolika, da so vsi udeležniki pozabili trojno zvezo, kakor da je ni nikdar bilo in je nikdar ne bo, kakor da se je izgubila. Beseda „Nemčija“ se ni nobenkrat izgovorila, nihče je ni užalil, niti trozveze ne. Pogled na vzhodščeno ljudstvo je bil prekrasen. V tiskarnah je zmanjkala črka „s“, tolikrat so se tiskale besede Russie in Russes. V govorih, v srcih, v čutilih naroda opetovali sta se ti besedi vedno kakor beseda car. Mi, svedoki vsega tega, nismo verjeli svojim očem in svojim ušesom. To je bila fantastična pravljica, bajni raj, a rusko srce je vzdrhtevalo in želelo, da bi ruska domovina rasla, da bi se razvijala nje kultura in nje blagostanje, da bi cvetela ruska literatura, ruska veda in ruska umetnost. Kako vzvišena so ta čutila in kako sladke so solze radosti.“

Dopisi.

Iz Spodnje Šiške, 7. novembra. (Izv. dop.) (Gasilni dom in čitalnica.) Tukajšnje gasilno društvo praznovalo je minulo nedeljo lepo, po vnanje sicer ne toliko sijajno kakor v resnici za obstoj in razvoj društva samega pomembno in prevažno slavnost. Društvo preselilo se je s svojim orodjem iz dosedanjih najetih, potrebam ne ustrezajočih prostorov v svoj novi dom.

Odbor gasilnega društva je namreč že pred nekaj časom sprožil misel, naj bi si društvo na kak način omislilo svoj dom, v katerem bi svoje dragoceno in raznovrstno orodje in opravo zamoglo dostojno shraniti. V ta namen obrnil se je odbor do

občinskega odbora s prošnjo, da naj bi občina z ozirom na to, da gasilno društvo goji namene za njo toli koristne, pa samo nima premoženja, gradila primeren dom. Prošnja ta je našla pri občinskem odboru prav prijazen odmev in nameroma se je takoj pritrdilo potrebi zgradbe takega doma. Resnici na ljubo pa moramo priznati, da se je največ trudil za uresničenje te ideje sedanji župan g. Kauschegg in občinski odbor je največ na njegovo priporočilo sklenil graditi na občinske stroške primeren gasilni dom. Delo se je pričelo letošnjo pomlad in dovršilo pred kratkim časom Poslopje je lična jednadstropna hiša, ležeča ob državni cesti, ima pritrilčno prostorno sbrambo za gasilno orodje, od zgoraj pa tri sobe, prirejene za občinsko pisarno in posvetovalnico. V ozadij je prislonjen na hišo visok stolp za vaje gasilcev. Na pročelju hiše sta slovenska napis, ki kažeta, da imata v nji svoje prostore gasilno društvo in občinski urad Spodnješišenski. Tako imata za primeroma neznatne stroške gasilno društvo in občina svoj dom.

Minulo nedeljo popoldne vršila se je, kakor omenjeno, slovesna selitev gasilnega društva v nove prostore. Raz domovega stolpa je vibrala v ta veseli znak narodna trobojnica. Gospod župan pričakoval je z občinskim odborom gasilce pred novim domom. Ko ti dospejo tja s svojim orodjem, nagovori jih g. župan s primernimi besedami in izroči društvenemu stotniku sbrambine ključ. Gasilci so se na to odzvali s krepkim „Na pomoč“. Stotnik gasilnega društva g. H. Eberl se zahvali županu in občinskemu odboru za naklonjenost in izroči g. županu častno diplomu, glasom katere ga je imenovalo gasilno društvo v znak hvaležnosti svojim častnim članom in pozove gasilce, da zakličejo trikrat „Živio“ županu in občinskemu odboru. Na tej ovaciji zahvalil se je g. župan, na kar so gasilci prepeljali svoje orodje v novi dom. Zvečer bila je pri „Ančniku“ prosta zabava s tombolo, ki je vrgla lepo svoto v preblage društvene namene.

Pripomina vredno je pač tudi to, da je bila sicer priprosta slavnost povsem narodnega značaja. To poudarjam zaradi tega, ker ravno žalibože še mnoga gasilna društva tako rada po nepotrebnem nemškutarijo. Tudi moram z zadovoljstvom poudarjati, da je županstvo dalo na novi hiši napraviti zgolj slovenski napis, kar naj bi bilo vzgled mnogim drugim županstvom, ki sem ter tja le še prerada uporabljajo pri raznih prilikah nemščino poleg slovensčine.

Pri tej priliki naj ne pozabim tudi naše čitalnice. Zadnji čas je namreč ta valed smrti mnogih v odboru in pri pevskem zboru delujočih članov trpela občutno škodo in ni mogla valed tega v zadnjem času tako delovati, kakor bi bila sicer lahko. Treba je bilo torej poskrbeti za naraščaj in pri Martinovi besedi, ki bode prihodnjo nedeljo dné 12. novembra pri Koslerji, nastopil bode čitalniški zbor pomlajen in pomnožen. Na svidenje torej pri tej veselici!

— r.

Domače stvari.

— (Župnik Planinski g. Podboj in notranjska volitev.) V predsedničnem „Slovenecu“ objavlja g. župnik Podboj dolgo izjavo, v kateri se bridko pritožuje, da je naš list napačno tolmačil njegovo postopanje pri notranjski volitvi in zlasti pomen njegovega nemškega pisma, ki ga je pisal kot agitator propalega kandidata g. Modica g. županu Planinskemu. — G. župnik utemeljuje to svojo trditve osobito z vzklicem na svojo rodoljubno preteklost, katere se pa mi niti z besedico nismo dotaknili, ker nam je dobro znano, da je bil g. župnik Podboj v časih najhujših bojov zoper kranjsko nemščinstvo izmed najdelavnejših in najpožrtvovalnejših narodnih bojnikov in kakor sam naglaša v svoji izjavi, tudi čislani sotrudnik „Slovenskega Naroda“. — To je vse resnica, a tembolj je obžalovati, da se je tudi tak mož udal fanatizmu in terorizmu „Slovenčevih“ brezdomovncev, ki so še v isti številki, v kateri se opravičuje g. Podboj, odgovarjajoč na naše očitanje časnikarskega falotstva, dokazali, da je s falotstvom združena navadno tudi — kukavščina. — Kdor se pa hoté ali nehoté, prostovoljno ali prisiljen druži v političnem boju s takimi ljudmi, tistemu mi pri najboljši volji ne moremo več priznati živga in neakaljenega rodoljuba. Žal, da je takó — a že star pregovor pravi: Povej mi, s kom se družiš, in povedal ti bom, kdo si. — Toliko v pojasnilo g. žup-

Dvorni krogi so jako nejevoljni, da se kriza ne da rešiti, parlamentarni krogi pa sodijo, da ni več upanja na sestavo koalicijskega ministerstva.

Dunaj 10. novembra. Windischgraetz bil dopoldne ob 9¹/₄ uri pri cesarji v avdi-jenciji in je tam ostal ³/₄ ure. Ob 11. uri sešli so se v predsedniški dvorani poslanske zbornice Windischgraetz, Chlumecky, Hohen-wart, Plener in Jaworski, da nadaljujejo po-gajanja radi ustanovitve ministerstva.

Dunaj 10. novembra. Posvetovanje Win-dischgraetza s koaliranimi voditelji trajalo je pet četrti ure in je nadaljevanje določeno za danes popoldne.

Dunaj 10. novembra. V današnji seji obč. sveta vršila se je volitev župana. Od 131 oddanih glasov dobil Prix 81, Lueger 45, drugi so se razcepili. Naznanilo izida te vo-litve je prouzročilo mej opozicijo silno razbur-jenost. Prix hotel govoriti, a opozicija je to preprečila in uprizorila tako hrupno demon-stracijo, da se je morala seja zaključiti. Vzlic temu se razburjenost ni podela in primerili so se nekateri strastni prizori. Opozicija zapustila je končno dvorano.

Dunaj 10. novembra. „Wiener Zei-tung“ prijavlja ministersko naredbo, s katero se razveljavlja prepoved, izvažati krmo. Na-redba stopi dné 15. t. m. v veljavo.

Praga 10. novembra. Policija zaprla več oseb, ki so predvčerajšnjim na Beli gori v spomin obletnice ondote bitke demonstrovali.

Atene 10. novembra. Poslanska zbor-nica volila predsednikom opozicijskega kan-didata Budurisa, vsled česar je Trikupis podal ostavko, katero je kralj vzel prej.

Narodno-gospodarske stvari.

— Prodaja otrobij. C. in kr. intendancija 3. voja v Gradcu naznanja, da se v nekaterih postajah njenega okoliša prodajo večje množine pšeničnih in rženih otrobij, ki se imajo nabrati l. 1893/94. Mno-žina teh otrobij porazdeli se na posamezne postaje nastopno in po naslednjih cenah: Gradec 870 me-terskih centov po 2 gld. 69 kr. Bruck ob Muri 1407³/₄ meterskih centov po 2 gld. 78 kr. Maribor 1711¹/₂ meterskih centov po 2 gld. 71 kr. Celoveč 570 meterskih centov po 3 gld. 24¹/₂ kr. Te otrobi je v manjših količinah možno dobiti konec novembra, decembra 1893, konec januarja, februarja, mar-cija, aprila, maja, junija in julija. 1894. Otrobi od-praviti se morajo v dveh mesecih oziroma v 14 dneh. Odpravo in dopošiljatev preskrbi proti pri-merni odškodnini tudi vojaška uprava, oziroma iz-posodi proti plačilu v to potrebne vreče. Izkaz za-devajoč prodajo teh otrobij pogleda se lahko v pi-sarni trg. in obrtn. zbornice v Ljubljani.

— Dobava opravnih in oblačilnih predmetov. Državno vojno ministerstvo namerava si za l. 1894 potrebščino raznih oblačilnih in opravnih predmetov za vojsko zagotoviti potom splošne konkurence. Mej dobavnimi predmeti so mej drugim: Kožušni ovrat-niki in kožušne podloge za dragonske kožuhe in ko-žušne ulanke, čevlji iz klobučovine, čake za pešce, klobuki za lovce, fesi, ovratniki, gumbe iz kovine, čopi iz konjske žime, peresni čopi, portepeji za pešce, podkovi, stremena, lopate za pešce, česala, vodne majolike, vojaške čutare, bobenske kože, leseni cveki za čevlje, žebli za čevlje, sedla, vedra za napajanje, jedilne šalice, jopiči, spodnje hlače, količki za šotore itd. itd. Vsi predmeti morajo biti narejeni po uzor-cih, kakoršni so na ogled pri monturnih skladiščih v Brnu, Budimpešti, Gradcu in Kaiser-Ebersdorfu, in jih je proti plačilu tudi možno od tam dobiti. Ponudbe je vložiti do 1. decembra 1893 pri c. in kr. državnem vojnem ministerstvu. Podrobnosti poizvedo se v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

Umrli so v Ljubljani:

8. novembra: Marija Malič, kajzarica, 36 let, Illova št. 15. — Dr. Robert Schrey pl. Redlwerth. odvetnik, 55¹/₂ leta, Resljeva cesta št. 12. — Jožef Čeh, mizarjev sin, 7 dni, Karolinska zomlja št. 26. — Helena Urbanija, kuharica, 58 let, Sv. Petra cesta št. 45. — Anton Dolenc, delavec, 24 let, Kravja dolina št. 11.

V deželni bolnici:

7. novembra: Anton Antončič, kajzar, 70 let,

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
9. nov.	7. jutraj	736.0 mm.	0.0° C	sl. vzh.	obl.	5.00 mm
	2. popol.	737.2 mm.	1.0° C	sl. vzh.	obl.	dežja in
	9. zvečer	738.3 mm.	1.0° C	sl. vzh.	obl.	snega.

Srednja temperatura 2.0°, za 3.0° pod normalom.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Dunajska borza

dné 10. novembra t. l.

Skupni državni dolg v notah.	96 gld. 65 kr.
Skupni državni dolg v srebru	96 " 50 "
Avstrijska zlata renta	118 " 65 "
Avstrijska kronska renta 4%	95 " 95 "
Ogerska zlata renta 4%	115 " 40 "
Ogerska kronska renta 4%	93 " 80 "
Avstro-ogerske bančne delnice	994 " — "
Kreditne delnice	832 " 75 "
London vista	127 " 60 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	62 " 75 "
20 mark	12 " 54 "
20 frankov	10 " 16 "
Italijanski bankovci	44 " 15 "
C. kr. cekini	6 " 02 "

Dné 9. novembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	195 " 75 "
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 " 25 "
Zemlj. obč. avstr. 4 ¹ / ₂ % zlati zast. listi	124 " 50 "
Kreditne srečke po 100 gld.	195 " 75 "
Ljubljanske srečke	24 " 25 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 " — "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	148 " 50 "
Tramway-drašt. velj. 170 gld. a. v.	266 " — "
Papirnati rubelj	1 " 34 ¹ / ₄ "

Športni cirkus F. Corradini.

Danes v petek dné 10. novembra ob 7¹/₂ uri zvečer:

Velika elitna gala-predstava.

High-Life.

Preisboren nov program.

Zlasti je vredno pripomina:

Prvikrat! Trojka Prvikrat!
ki jo izvršuje v ruski nošnji s tremi konji, ki so od njega samega nenavadno in uprav čudovito dresirani
g. ravnatelj F. Corradini.

Prvikrat! Montbijou Prvikrat!
v svobodi dresiran, pripelje ga Mlle. Helena.
Prvikrat! Prvikrat!

Dvojna visoka šola

jezdarita jo Mlle. Helena in ravnatelj Corradini. Jahanje in skazovanje najbolje dresiranih konj itd. itd.

Jutri v soboto dné 11. novembra:

velik humoristični večer

(predstava komikov). (1119—4)

Suhe češplje po 8 gld. 25 kr.,
nove orehe po 21 gld. 100 kil

prodaja na debelo (1120—3)

Josip Errath v Mokronogu.

Jubilejske ustanove.

Podpisana zbornica razpisuje s tem za l. 1893.

osem cesar Francišek-Jožefovih usta-nov po 25 gld.

za onemogle obrtnike vojvodine Kranjske.

Prošnje naj se vpošljejo zbornici do 28. no-vembra t. l. in priloži naj se jim od župnijskega in občinskega urada potrjeno dokazilo, da je prosi-telj kak obrt samostalno (na svojo roko) izvrševal, da zdaj zaradi onemoglosti ne more več delati in da je ubog.

V Ljubljani, dné 8. novembra 1893.

Trgovska in obrtniška zbornica
za Kranjsko. (1130—1)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Seisthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linz, Budejovice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 min. jutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Seisthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnic, Curih, Genavo, Pariz, Linz, Ischl, Budejovice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzenja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzenja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 35 min. zjutraj v Kočevje.

" 12. " 00 " opoldne " " "

" 6. " 10 " zvečer " " "

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.

" 1. " 01 " popoldne " " "

" 8. " 46 " zvečer " " "

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.

" 2. " 05 " popoldne " " "

" 6. " 50 " zvečer " " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.

" 11. " 15 " dopoldne " " "

" 6. " 20 " zvečer " " "

(12—244)

J. GIONTINI

trgovina s knjigami in papirjem v Ljubljani
ima na skladišču:

Blodek — „V vodnjaku“, izvleček za glasovir, dvo-ročno, brez besedila, gld. 3.—.

Blodek — „V vodnjaku“, potpourri, dvoročen, gld. 1.80.

Smétana — „Prodaná nevěsta“, potpourri I./II., po gld. 1.50.

Smétana — „Prodaná nevěsta“, izvleček za glasovir, gld. 5.—.

Hoffmeister — Podoknica iz „Teharskih plemi-šov“, gld. — 50.

Hoffmeister — Pesmi za visoki glas s spremljevanjem na glasovirju, gld. — 75.

Volarič — „Zvezdica“, polka mazur, gld. — 45.

Plesni album za leto 1894, gld. 1.20.

Upisni koledar za odvetnike in beležnike za leto 1894, gld. 1.10, po pošti gld. 1.20.

Böhm pl. — Kamniške planine. Donesek k zgodovini razvoja imen gorskih skupin, gld. 1.50, po pošti gld. 1.60.

Koledarjev za l. 1894

je že sedaj moči dobiti. (1129—1)

Tovarniška zaloga
šivalnih strojev in
1033 **velocipedov**
IVAN JAX
v Ljubljani, na Dunajski cesti šte. 13.
— Ceniki zastoj in poštne prosto. —

DITMAR-SVETILKE

za vsake vrste razsvetljevanja!

Namizne svetilke, viseče svetilke, lestenci, stenske svetilke,
svetilnice in laterne,
svetilke s podstavkom in na stebrih s čipkastim senčilom.

Največja fabrikacija palilnikov.

Petrolejski palilnik s svetilno močjo 4 do 130 sveč.

(993—5)

R. DITMAR, c. in kr. priv. tovarna svetilk na Dunaji,

III., Erdbergstrasse 23, 25, 27 in III., Schwalbengasse 2, 3, 4.

Ditmar-svetilke ima v zalogi vsaka boljša trgovina s svetilkami.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.